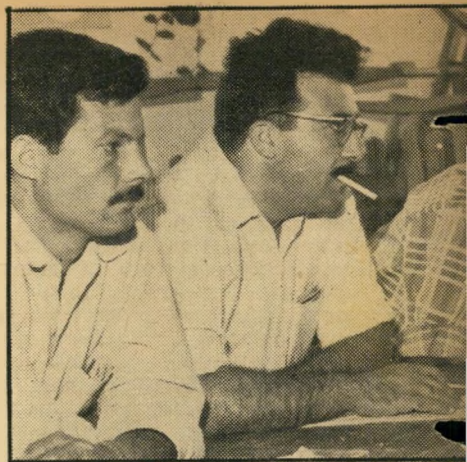

פרי ישנים כהן בתפקיד

הצבעתי א/ אבל לא כל כך בשביל לומר
כן לזקן, כמו בשביל לומר לא לבניו!
דן חלמן, תל-אביב

נראה אתכם שתמצאו סיכמה מצלצלת כמו
„אמרו כן לזקן“...!
נתן אלחנני, חולון

אמרו לא — למי לא?

חדר לידה

אם אפשר לומר שהנסת הרביעית נולדה
ביל: כנוכח, הרי שכתבים שכיסו את
מהלך הבחירות ברחבי הארץ (העולם הזה
1154) שימשו לה כמילדת, או לכל הפחות
כאחות חדר-לידה... אני לא יודעת איך
הם הרגישו, אבל לגבי היתה זו לידה אחת
שנחנתי ממנה הנהא מלאה.

ד. ב., אחת חדר לידה, תל-אביב

ברוך הישן כמו עיניים ראות שהעם
הצביע בסדר ובשקט, ללא איומים וללא הפי-
חדה. איש לא ליוות את הבחור עם רובה
סעון: הוא הלך קלפני מרצונו החופשי...

שלום בראנה, ירושלים

אחרי שהתחשפתם לקבצנים, לערבים ול-
עובדי-החל, הנתעם סופיסט גם להיות עסי-
קני מפלגות בוערות קלפני יפה. יפה. אם
תמשיכו לרדת ככה, תוכלו להתחפש בקרוב
גם כשרי-ממשלה!

מריט דביר, חיפה

הפעם זאת לא היתה תחפושית. תמונות חלק
מחברי המערכת בתפקידה ליד הקלפי בי-
עיר, בפדבר ובמערבה — ראה תמונות.

תאונות דרכים

אין כמעט יום בו אין תאונות קטלניות
— ואין בכך כל פלא. פעם עף נלצ' פעם
אחרת שומעים שמערכת ההיגוי לא היתה
בסדר או שהמעצורים התקלקלו. מכונאי
ונתן יודע אני כי דברים אלה יכולים לק-
רות. אבל היו קורים הרבה פחות קלוקים,
אילו היתה עובדת המכונות ביקורת תקופ-
תית כל שלושה חודשים. בביקורת תקופתית
אני מתכוון לביקורת כללית: בדיקת הנהגה
מעצורים, נלגלים וכו'. שוטרי התנועה יכיר
לם לבדוק את פתקי הביקורת המודבקים
על שמשת המכונות.

יגן בן-יצחק, חיפה

אביוני החן

לומדים מקסי רודרימסמור (העולם הזה
1153) שסופה הטוב של כל נערה, ותהא זו
מלכת יופי או כל טיפוס אחר המכריז
מכל בחינה, הוא נשואין ובנות ובנים —
מבלי שיהיה כל צורך לחשוש לגיורה ול-
שאר אביוני החן הנשי...
ע. גשן, עתלית

בית הדוגמנית

נפלה מעות שלא במתכוון, בכתבתכם על
תצוגת האופנה במלון „דן“ (העולם הזה
1153). נכתב על הדוגמנית שרה אלי כאילו

אלי

שרה נרה במשך תקופה ארוכה, עד לגשו-
איה אתי, בחוליה בת ארבעה חדרים בכפר
אונז, כך שלא היה לה צורך לגור במעברה.
יתר על כן, לא ניגשה אף אשה טובה ואי-
רה לשרה שמקומה אינו במעברה ולקחה
אותה לבית-החורשת „תלווה מודל“.

גסים אלי, פרדסי-כץ

העולם הזה מצטער על שגם הוא לא ידע
כי מקומה של שרה אלי היה במעברה.

סוף גנב לצליה

צחקתי מביטוב מתעלולי כתבתכם דן מר-
נלית, שהצליח לאכול בחצית-הריסר מסעדות
מבלי לשלם (העולם הזה 1154). כתבתם מי
סוג זה הן המעוררות תיאבון לקרוא את
עתונכם...

שמואל בר, נתניה

במסערה אחת מאלה שהוא ביקר בהן,
אכלתי גם אני כמה פעמים. וכל פעם יצא
תי מישם בהרגשה שפשוט לי את העור. אני
כל כך מבסוט מכתבתכם על שהצליח לסדר
את בעל אותה מסעדה, שאני מוכן להזמין
אותו לארוחה על חשבונאי!

אליהו ששון, תל-אביב

באיזו מסעדה?

מה עשיתם לני? יצאתי במוצאי-שבת מר-
הצנה שניה בקולנוע והלכתי עם חברתי לי-
אכול באחת מאותן מסעדות. הסטייק שהני
מנתי לא מצא חן בעיני, ואמרת כי למלי-
צר. יא אללה, היתם צריכים לשמוע איזה
צעקות הקים עלי, עוד עתונאי? אותי לא
מסדרים פעמיים! ועוד דברים כאלה. לא
היתה ברירה: בלעתי את העלבונויות ואכלתי
את הסטייק.

דוד חמו, תל-אביב

... חוכמה גדולה! אני אוכל כל יום מבלי
לשלם אצל אמא שלי.
יורם זמיר (בן שבע), חיפה

אין דבר, יא דן. זכור שסוף כל גנב
לצליה...
אחד בעל מסעדה, יפו

צורות עץ הגבוה

אורשה לענות ליפה רוזנר מתל-אביב ול-
יוסף אסולין ממנדליאשקלון, אשר בכתבתני
הם (העולם הזה 1153) חודעונו מאד וקראו
„בוזועה“ את דברי אלוף משה דיין ש„הב-
סיח צרור בבטן לערבי“.

שני הקוראים היקרים הנל וקוקים כנר-
אה למעט נופש וריענון מחום העיר, ולצאת
לישוי-ספר... לדברי יפה נגמרו הוימים
של צורות בבטן. עבודה נגמרו מימי אלה,
אך לאנשי הנבול עדיין לא. הם מרגישים
יפה על בשרם את הצורות מצד ה-
ערבים...

ציונה רביד, תל-אביב

גם פה, גם שם

אני מכיר את ריבה אמיתי (העולם הזה
1153) מאז היתה בן-הילדים. ואינני סבין

אמיתי

מה התנפלו עליה
קוראי העולם הזה
דן נבראלי ומרים
כהנא שניסו להפוך
אותה לנערת זוהר
רודפת מיליונרים.
היא לא עסקה מעו-
לקב בהרבעת ציונות
בקרוב חבריה, אך
יחד עם זה תהיה
זאת שמוט לעשות
השוואה בינה לבין
אותה יפה יוסף שי-
נישאה למיליונר ה-
אמריקאי בנלל כספו.
חתנה של ריבה אי-
נו מיליונר, והיא
לא תמיר את אונזי-
ברסיסת תל-אביב כי
שרות הפלחה של
מס'סוסס(?) כי עד כמה שידוע לי, עומדת
ריבה להמשיך בלימודיה בארצות-הברית.
אבנר שרון, תל-אביב

סוד גלוי

ברצוני לברר אתכם על החידוש המעניין
שחידשתם בעתונכם. כוונתי למדור „בין קר-
דש לחו“? בו אתם מכיאים מכתבי ישי-
ראלים המבקרים במקומות מעניינים ברחבי
העולם. כתבתו של יורם דלמר על נרמניה
(העולם הזה 1154) יכולה בהחלט להשתוות
עם כתבתו של כל עתונאי מקצועי.

שמואל מילר, ירושלים

מי היה מאמין שדווקא בין הנרמנים נפוצ
ספורט הנודים! שהרי עד כה הנטיה תיחרי
דה להתפשטות שנילו היתה הנטיה להתי-
פשטות טריטוריאלי, על חשבון עצמים
אחרים.

דניאל גלמן, חיפה

לפני כמה שנים ניסיתי לארגן כאן חוג
לנוריסטים. מצאתי רי בקלות כמה בחורים
שהסכים, ואפילו התחלנו לחבר תקנות ור-
הוראות למשטר ונוהל. מצאנו גם מקום מת-
אים, חוגים בדרום הארץ בו אין איש
מבקר משך כל ימות השנה. הצרות התחילו
כשרצינו לגייס כנות. לא מצאנו אף אחת
שתסכים. מצחק, לא?

יוכבד שפיר, תל-אביב

לא, מצער.

מי מכיר, מי יודע?

מי מכיר, מי יודע? סיפור שהתחיל בי-
מדור „במדינה-חינוך“ של העולם הזה
(1154) „במשפטים אלה“, כשנודעו בשה
שעברה תוצאות מבחני-הספר שערך משרד
החינוך למסיימי בתי-הספר היסודיים, נכ-
נסו שתי תלמידות למשרד, איימו לאבד עי-
סו לדעת עקב כשלונן במבחנים אלה. הפק-
דים הרגיעו את הבנות „וטראח! נגמר ה-
סיפור. אין המשך. מה קרה לבנות? התאכזרו
או לא? רחילקום, העצבים שלי חלשים
בשביל משחקי-מחשבה כאלה.“

אורי עמרמי, ראשון-לציון

לא מתח ולא מתיחה. בגלל סידורים פתאום
מיים שכיטוי הבחירות חייב אותם, לא הודי-
פט סוף הסיפור. הקורא עמרמי יכול לקרוא
את ההמשך בגליון זה, במדור במדינה —
חינוך.

טוס עם ארקיע

לאילת

דוד חמו

פרטים והרשמה בכל סוכנויות
הנסיעות, ובמשרדי „ארקיע“:
ת"א, רח' מוז"ה 42, טל. 5-61562

ארקיע. קוי תעופה בישראל בע"מ

זרי כלה וסידור סלים

משה בן-ישעיה

בכר דיזנגוף 30, טל. 24749

